

Wir leben Autos.

Media Information

Kapitän, Admiral en Diplomat: de drie groten van Opel vieren 50ste verjaardag

- Kapitän, Admiral en Diplomat uit 1964 voor 'reizigers met klasse'
- Opel stelt premium modellen tentoon op 26ste Techno Classica in Essen
- Club van Opel-liefhebbers 'Alt-Opel IG' traditiegetrouw aanwezig op Opel-stand

KAD is een acroniem dat niet alleen bekend is bij liefhebbers van het merk Opel. In de jaren 1960 en 1970 waren de Kapitän, Admiral en Diplomat de drie grote namen uit het hoogste Opel-gamma. Het merk met rijke traditie viert de verjaardag van zijn grootse trio op de 26ste Techno Classica in Essen (26-30 maart): de Kapitän, Admiral en Diplomat worden 50 jaar oud.

Het KAD-gamma kwam op de markt in maart 1964. De drie auto's hadden hetzelfde koetswerk met een identieke moderne, lineaire vorm, maar hadden elk hun eigen uitrustingen en motoren. Vijf jaar later werden ze opgevolgd door de nieuwe modellen van de B-serie, die toonaangevend waren in hun klasse dankzij de introductie van geavanceerde chassistechologie en een nog gestroomlijndere stijl. Op Techno Classica slaat Opel de brug naar vandaag met de Insignia Sports Tourer OPC, het topmodel uit Rüsselsheim dat ook te zien zal zijn in Essen. Naar goede gewoonte neemt Opel Classic deel in samenwerking met Alt-Opel IG, de grootste club van Opel-liefhebbers ter wereld.

Opel Classic stelt tien modellen voor uit twee generaties

De tien KAD-exemplaren die in Essen te bewonderen zullen zijn, vertegenwoordigen de volledige A- en B-series. Met de 2,6-liter zescilindermotor van de Kapitän A betrad Opel in 1964 de premium klasse. Van het minst gebruikelijke model in het gamma, de Kapitän met de optionele 4,6-liter V8-motor uit de Diplomat, werden slechts 113 exemplaren gemaakt. Ook een zeldzame Admiral V8 uit de Rüsselsheimse Opel Classic-collectie zal te zien zijn in Essen. De Diplomat A V8 Coupé van zijn kant was een van de snelste in serie geproduceerde auto's in Duitsland in 1965. Deze tweedeurs kostte 25.500 Duitse mark en

werd gemaakt door carrosseriebouwer Karmann. Hij richtte zich tot een publiek van 'reizigers met klasse' en haalde een topsnelheid van 205 km/u dankzij de V8-motor met een cilinderinhoud van 5,4 liter en een vermogen van 230 pk.

De B-serie wordt vertegenwoordigd door een Kapitän en een Admiral met elk een 2,8-liter motor, en een Diplomat 2800 E, een van de eerste Duitse zes cilinders met elektronische brandstofinjectie. De KAD-tentoonstelling wordt afgerond met een Diplomat V8 met een 5,4-liter motor, plus twee erg bijzondere varianten van het vlaggenschip: een Diplomat V8 met lange wielbasis uit de Opel Classic-collectie, die gebruikt werd tijdens het staatsbezoek van de Amerikaanse president Gerald Ford in juli 1975, en een vierdeurs Diplomat 2.8 E cabriolet uit een privécollectie, één van de vier auto's die in 1970 door Karmann werden omgebouwd voor tentoonstellingen.

De drie groten uit Rüsselsheim

In de lente van 1964 herstructureerde Opel zijn aanbod in de premium klasse, en richtte het merk zich na 20 jaar weer op de markt van luxe berlines. In de reclame noemde het bedrijf de Kapitän, Admiral en Diplomat "die großen Drei" (de drie groten). De auto's kregen een lineair design, geïnspireerd op de stijl van de modellen van General Motors, Opels Amerikaanse moedermaatschappij. Dit soort styling, die indruiste tegen de trend van barokke koetswerken met veel ornamenten, werd zowel door designers als door critici "Neue Sachlichkeit" (nieuwe objectiviteit) genoemd.

Het koetswerk van het langwerpige en vooruitstrevende trio uit Rüsselsheim was identiek voor elk model en met een lengte van 4,95 meter en een breedte van 1,90 meter bereikten de spelers van Opel in de premium klasse een nieuwe dimensie. Opel stak zijn ambitie niet onder stoelen of banken!

Terwijl de Kapitän, toen al de best verkopende Duitse zes cilinder, een nieuw uitvoering kreeg en de luxueus uitgeruste Admiral het succes van het vooroorlogse, gelijknamige model verderzette, werd de Diplomat Opels nieuwe topmodel. Door zijn gamma uit te breiden in de hoogste klasse, werd Opel de enige Duitse fabrikant die zijn klanten een allesomvattend productengamma kon aanbieden: elke consument vond een geschikte auto, van de Kadett over de Rekord, de Kapitän en de Admiral tot de Diplomat.

De rangorde in de premium klasse werd bepaald door de uitrusting en de motor. De Kapitän was de enige zeszitter in de serie met een zitbank vooraan, terwijl de andere twee modellen afzonderlijke voorzetels hadden.

De Kapitän en Admiral hadden de gekende 100 pk sterke 2,6-liter zescilindermotor, die voor het eerst uitgerust was met onderhoudsvrije hydraulische klepstoters. Ook nieuw was de volledig gesynchroniseerde, handgeschakelde vierversnellingsbak met pook aan het stuur. Een sportievere, centrale versnellingspook of een automatische tweeversnellingsbak waren leverbaar als duurdere optie. Een modern tweekringsremsysteem met remschijven vooraan behoorde tot de standaarduitrusting.

De motor van de Diplomat kwam uit de Verenigde Staten: een V8-motor met een cilinderinhoud van 4,6 liter en een vermogen van 190 pk dreef dit vlaggenschip van de serie aan. Terwijl de Kapitän en Admiral maximaal 155 km/u reden, haalde de Diplomat 200 km/u en versnelde hij vanuit stilstand tot 100 km/u in 11 seconden. Luxe, elegantie en karakter waren de sleutelwoorden van de Diplomat: het interieur had dikke tapijten, een pluchen bekleding en een dashboard van echt fineerhout, evenals een snelheidsmeter tot 250 km/u. Een vinyl dak, zetels met verstelbare rugleuning, vier elektrische ramen, buitenspiegels die van binnenuit konden worden geregeld en voetverlichting voor de achterste passagiers behoorden eveneens tot de exclusieve uitrusting. De auto was standaard uitgerust met een hydraulisch stuur- en remsysteem en mistlampen.

Uitbreiding en upgrade van het modelgamma

Slechts een jaar na de lancering maakte Opel de KAD-serie nog aantrekkelijker. Vanaf de lente van 1965 waren de Kapitän en de Admiral ook verkrijgbaar met de 4,6-liter V8-motor en de automatische versnellingsbak uit de Diplomat. Een verbeterd chassis met versterkte cardanassen, wielassen, wielen, banden en remmen was inbegrepen in de prijs van 14.740 en 15.950 Duitse mark voor respectievelijk de modellen Kapitän en Admiral V8. Deze V8-modellen blijven uitzonderlijk: er werden slechts 113 Kapitäns en 622 Admirals in deze versie geproduceerd.

Korte tijd later werden de standaardversies opgewaardeerd. Ze kregen een nieuwe zescilindermotor met nokkenas in de cilinderkop (CIH, camshaft-in-head) en een cilinderinhoud van 2,8 liter. Deze stille lijnmotor met korte slag had hetzelfde CIH-design als de viercilindermotor die werd geïntroduceerd in de Rekord B in 1965. Als S-versie leverde de nieuwe motor 125 pk en bereikte hij een topsnelheid van 170 km/u. In 1968 was ook een sterkere versie van 140 pk beschikbaar.

In 1965 schonk Opel een erg bijzondere Admiral 2.8 S aan het Deutsches Museum in München. Er waren 5.000 werkuren nodig om het exemplaar volledig open te werken, zodat de koetswerkstructuur en de technologie van de auto volledig zichtbaar waren. Dit 'cutaway'-model verving de Kapitän die al sinds 1952 tentoongesteld was. Een Diplomat cabriolet op coupébasis van de hand van Karmann en een lange zevenzitterversie van carrosseriebouwer Vogt bleven unieke pronkstukken.

Voor reizigers met klasse

In juli 1965 werd Opels premium aanbod uitgebreid met een uiterst elegante uitvoering. De Diplomat V8 Coupé rolde van de band bij carrosseriebouwer Karmann in Osnabrück. Het exclusiefste model van de serie was volgens de reclame bedoeld voor 'reizigers met klasse'. Dankzij zijn prijs-kwaliteitverhouding werd hij een van de topauto's in Duitsland. De V8-motor van 5,4 liter, die ook in de Chevrolet Corvette zat, was tot september 1966 voorbehouden aan de Coupé. In combinatie met een automatische 'Powerglide'-tweeversnellingsbak en een koppel van 427 Nm, versnelde de vierzitscoupé met de 230 pk sterke V8-motor vanuit stilstand tot 100 km/u in minder dan 10 seconden, met een topsnelheid van 206 km/u.

Er waren in die tijd niet veel Duitse auto's die sneller waren en geen enkele Opel was duurder. De Diplomat Coupé kostte 25.500 DM en de berline 17.500 DM, terwijl het goedkoopste model, de Opel Rekord, al voor 6.980 DM verkrijgbaar was. Er waren dan ook niet veel kandidaat-kopers: in 1967 hadden nog maar 304 exemplaren van de Diplomat V8 Coupé de werkplaats van Karmann in Osnabrück verlaten. Vanaf 1966 was ook de berline leverbaar met de V8 van 5,4 liter.

Toen het nieuwe model in 1969 op de markt kwam, waren er al 24.249 exemplaren geproduceerd van de Kapitän A, inclusief de varianten met V8-motor. Ook de Admiral en Admiral A V8 kenden redelijk veel succes, met 55.876 exemplaren, terwijl van de exclusieve vierdeurs Diplomat in totaal 8.508 exemplaren werden geassembleerd.

De tweede generatie legde de technische lat hoger

In februari 1969 legde Opel met de nieuwe generatie KAD-modellen nieuwe technische normen op in het premium segment. De modellen werden fundamenteel herzien op gebied van stijl en techniek en maakten een duidelijk statement op het vlak van comfort, veiligheid en zuinigheid. De Kapitän, Admiral en Diplomat hadden een gesofisticeerd, volledig nieuw ontwikkeld chassis. Het koetswerk en het interieur waren ontworpen met de nadruk op passieve veiligheid. In vergelijking met hun voorgangers, waren de KAD B-modellen kleiner en de zes- en achtcilindermotoren zuiniger.

Net als voorheen was de Kapitän de basisuitvoering binnen het nieuwe KAD-gamma. Zijn CIH-zescilinderlijnmotor van 2,8 liter leverde 132 pk. De volgende stap was de comfortabele Admiral, die 145 pk leverde in de 2800 S-variant en 165 pk in de krachtigste Admiral 2800 E-versie. De elektronische brandstofinjectie van Bosch was een hele innovatie en werd speciaal voor de zescilinder ontwikkeld. De moderne, soepel lopende motor van 165 pk was ook verkrijgbaar in het topmodel, de Diplomat. In combinatie met een automatische drieversnellingsbak was de 230 pk sterke, 5,4-liter V8 van Chevrolet voorbehouden aan de Diplomat, die een topsnelheid van 205 km/u haalde. Dit model had verticale koplampen en achterlichten, in tegenstelling tot de horizontale lichten van de Kapitän en de Admiral.

Het gladde koetswerk zonder franjes van de 'drie groten' zorgde nog steeds voor een indrukwekkende verschijning, maar was nu korter en slanker dan de modellen uit de vorige serie, die sterk beïnvloed waren door de Amerikaanse smaak. Nu was het motto: „Europäisch und funktionell in der Formgebung, modern in der Technik“ (Europees en functioneel in vormgeving, modern in techniek).

Met uitzondering van de motoren kreeg de nieuwe KAD-serie een volledig nieuw ontwerp. In de koetswerkstructuur en het interieur ging veel aandacht naar passieve veiligheid.

De hoogtechnologische De Dion-achteras met bladvering was de belangrijkste innovatie in het chassis. Na de testritten vatte de legendarische autotester Fritz B. Busch de kenmerken van het nieuwe premium model als volgt samen: *"Opel heeft zichzelf overtroffen met dit model. De motor, het chassis, de besturing en de remmen zijn van de beste die ik ooit heb meegemaakt."*

Net één jaar na het debuut van de tweede KAD-generatie stroomlijnde Opel het modelaanbod. In april 1970 werd de Kapitän vervangen door de Admiral N. De Diplomat daarentegen bleef groeien, want in augustus 1973 werd een lange versie van Opels vlaggenschip gelanceerd voor topmanagers, ministers en staatshoofden. De wielbasis was 150 millimeter langer en vooral de achterste passagiers genoten van die extra ruimte.

Een gamma, vele gezichten

Carrosseriebouwers zoals Karmann en Vogt produceerden andere speciale versies op basis van de KAD-modellen. In 1970 bouwde de Italiaanse specialist Fissore uit Turijn in opdracht van Karmann vier Diplomat 2.8 E-modellen om tot berlines met open dak en vaste raamlijsten. Tot de zomer van 1979 werden de Diplomat cabriolets gebruikt voor prestigieuze pendeldiensten bij grote evenementen om belangrijke atleten, acteurs, politici en andere beroemdheden te vervoeren.

Het bedrijf Vogt uit Bad Neuenahr pakte het dan weer anders aan. Op vraag van de tweede grootste openbare Duitse televisiezender ZDF bouwde het gespecialiseerde bedrijf verschillende Admiral- en Diplomatmodellen om tot snelle en ruime camerawagens. Dankzij de grote kofferruimte kon ook volumineuze apparatuur worden vervoerd.

De waarschijnlijk meest aantrekkelijke Opel Diplomat werd op de markt gebracht als sportieve coupé. In 1973 stelde gewezen racepiloot Erich Bitter de Diplomat CD voor, naar het voorbeeld van de CD-studie (Coupé Diplomat) die Opel ontwikkelde voor het IAA-autosalon van 1969. Het koetswerk van de 2+2-zitter werd ontworpen door Bitter, in samenwerking met het Opel Design Center. De luxueuze coupé werd gebouwd door Baur in Stuttgart en was gebaseerd op de Diplomat B.

Na een succesvolle loopbaan in de elite van de autosector, kwam er in juli 1977 een einde aan de B-serie van de drie groten. In totaal waren er 11.017 Kapitäns, 31.827 Admirals en 18.725 Diplomats verkocht. In 1978 werden Opels premium modellen voor reizigers met klasse vervangen door de volledig nieuwe modellen Senator en Monza.